uos oderī hominef & psecuti uos fuerint ꝓpt filium hominis. Non enī omf quipsecuti sunt beati st s illi q̃
causa nominis xp̄i patiunt᷑. Beati eē dicunt᷑. Iudica me sedm̄ iusticiā meā dn̄e ds̄ m̄s. hoc ē nsedm̄ iusticiā que in
lege ē. s sedm̄ illā que ē ineuglo. & que sup excellit iusticiā scribarū & phariseorū. Non dicant incordib' suis euge
euge anime n̄re. hoc ē nletent᷑ & dicant bene bene superauim' & qđ optam' impleuim'. Nec dicant deuorauim'
eū. Magna crudelitas iudeorū qui non solū xp̄m interficere s etiā si posset absorbere querebant. hinc & plnere
mā sub psona babiloniorū dr̄. Inuenerī nos hostes n̄ri sibilauerī & fremuerī dentib' & dixerī deuorabim'.
f orē hoc ad ecclam referri. Cuius fideles tē ab hostib' deuorant᷑. quando suasionib' pessimis decipiunt᷑. & inprauor
intiscant societatē. Illud enī deuoram' qđ incorp' n̄rm̄ transmittim'. Erubescant & reuereant᷑ simul. q̃ gratu
lant᷑ malis meis. Orat dn̄s xp̄c ꝓ inimicis iudeis & conu̅si erubescant & reuereant᷑. hoc ē cessantes ab odio
timorē & caritatē ei' suscipiant. Illā reuerentia ē. timor amori coniunctꝰ. Qui gratulant᷑ malis meis.
h oc ē qui dicunt euge euge. Induant᷑ confusione & reuerentia quasi cilicio penitentię. Qui maligna locunt᷑
sup me. Cū dicunt. uah qui destruit templū dei. Exultent & letent᷑. Impiis confusis & erubescentib'. Exu
tent & letent᷑ qui uolunt iusticiā meā. hoc est qui fidē euangelicā susceperī & dicant sem
p magnificet᷑ dn̄s. id laudet᷑ qui uolunt pacem serui eius. Illā uidelicet quā ipse aptis
dicens. Pacē meā relinquo uobis pacē meā do uobis. Et lingua mea meditabit᷑ iust tiā tuā.
c n̄ inquit inimici. Cfusi & reuerti fuerint & electi fideles exultauerint. Tunc lingua mea meditabit᷑ ius
ticiā tuā. id p̄dicabit doctrinā euangelicā. hoc aut̄ xp̄c quē caput faciet pmenbra sua. Tota die laude
tuā. Tota die. id omi tempore meditabit᷑ laudē tuā. Qđ utiq; ille poteē implere qui bonis operib' dn̄m
laudat & potest dicere benedicā dn̄m inomi tēpore:

Qđ dauid xp̄m significat Sepe dictū ē. ipse seruus dn̄i p humanitatē sedm̄ quā timorē patre.
D eque esaias. Ecce seruus m̄s suscipiā eū & reliqua. hinc ġ dauid seruo dn̄i canit᷑ iste psalm'. Loquit᷑ ū
inhoc psalmo ꝓpheta de iudeis hereticis & gentiū phylosophis.

Dixit iniust' ut delinquet insemet ipso. Iust' iudeus t hereticus. Dixit. hoc ē ꝓposuit
& statuit & delinquat. Ubi hoc dixit insemet ipso hoc ē qđ apud semet ipsum incorde. ꝓpt timorē ...m
humanū n̄ audebat hoc labiis pferre & quare hoc dix. q n̄ ē timor dī ante oculos ei. Putat enī eū aut n̄ uide
re aut ursum indulgere. Duo aut̄ st̄ genera peccatorū unū qđ credit eē iudiciū credit omib' quę minat᷑
ds̄ peccantib'. & tamen fragilitate carnis superat' peccat. Aliud gen' ē peccatorū audax plasphemū & despe
ctū. Crepnens omia quę ds̄ peccatorib' minat᷑. De isto ġ hic q n̄est timor dei ante oculos ei'. Qm̄ dolose
egit inc̄spectu ei'. ut inueniat᷑ iniquitas ei' & odiū. Dolose agit inconspectu dei qui dn̄m quodā m̄ uult
fallere. dū sua peccata defendit & tegit. cū dn̄m nihil possit latere. Et ideo iste iniquitas ei' crescit adman'
odiū. quidā codices habent ut inueniat᷑ iniquitas ei' & odiū. quos scilicet dn̄m & p̄cepta ei' odio habent. Ver
ba oris ei' iniquitas. & dolus. hoc ꝓprie dr̄ de heretico aliquo. cui' uerba iniquitas st̄. id blasphemia quā ē
ita dn̄m loquit᷑. Dolus ū quo auditorē uult decipere. & ad suū errorē ptrahere. Noluit intelligere ut bene
ageret. St̄ quidā mali qui iccirco nolunt legere scripturas ut intellege ut ualeant se de ignorantia
scripturarū excusare. tamquā illis hoc psit si uoluntatē dei ignorantes n̄ faciant. cū utiq; illis hoc ad
cumulū dapnationis crescat. si suo uitio & negligentia dei p̄cepta ignorent. Iste iniust' noluit intelligere
ut bene ageret. Cū potuisset si uoluisset & ideo nullā habet excusationē. Iniquitatē meditat' ē incubi
li suo. Non suffic̄ huic iniusto qđ dolose egit. qđ blasphemias & dolos ētra dn̄m ꝓtulit. s etiā meditat' ē iniq
tatē incubili suo. id incorde ut suū errorē firmaret & ad decipiendos post ei' transmitteret. hoc fecerī
heretici libros plasphem' plenos condendo. Astitit omi uię n̄ bonę. malitiā aut̄ n̄ odiuit. Cū dic̄ astitit. Osten
dit eū exstudio inmalū pseuerasse. Nec transeundo. s delectabilit᷑ immorando inmalo stetisse & malū dilex
isse. Est aut̄ litotes figura quando minus dr̄ & plus intelligit᷑. Sic hic uiā n̄ bonā ꝓmala posuit. Malitiam
aut̄ quā debuerat odisse non odiuit. Malitia aut̄ generale nomen ē omium uitiorū. & ē simi litotes.

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 74 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/en/csg/0312/74)